

СБУ викрила «конвертцентр» із відмивання коштів держпідприємств

Кошти до «конвертцентру» надходили через декілька комерційних структур, які перемогли у тендерах на обслуговування цих державних підприємств. Потім гроші переводилися на рахунки створених шахраями фіктивних компаній та привласнювалися учасниками фінансової оборотки. Переважна більшість фірм для відмивання грошей була зареєстрована на паспорти громадян РФ.

400

стілки мільйонів євро кредиту виділить Україні Європейський інвестиційний банк на відновлення та розвиток муніципальної інфраструктури.

У Тернополі водій переїхав на смерть рідного сина

У Тернополі внаслідок ДТП загинула дитина. Про це повідомили у прес-службі УМВС України в Тернопільській області. 24 травня близько 19.00 водій автомобіля Infiniti GX 35 у дворі будинку на вулиці Бережанській наїхав на трирічну дитину — свого сина. Внаслідок отриманих травм хлопчик помер у реанімаційному відділенні лікарні. Триває слідство.

5

Відомості.інфо
№20 (762)

28 травня - 3 червня 2015 року
<http://www.vidomosti.info/>

Проблема

Старовижівські пристрасті навколо Солинки

Умовний господар, незважаючи на відсутність договору оренди, не тільки не пускає людей на територію, а ще й намагається самовільно її забудувувати

У Старовижівському районі налічується 23 озера. Солинка — одне з них і розташоване в лісі, подалі від мирської метушні. Але останніми роками до нього прикуто чи не найбільше уваги. Торік, скажімо, серед старовижівчан ширилися чутки, що на берегах водойми нібито переховувалися сепаратисти, адже впродовж одного із вихідних тут лунали непоодинокі постріли. Однак, перевіряючи тривожні сигнали, міліція заспокоїла людей: мовляв, усе це вигадки, можливо, хтось із відпочивальників бавився таким чином, цілячись у мішені.

Те, що Солинку вподобало чимало курортників, не дивно, бо місця тут і справді мальовничі, красу водойми підкреслюють і білі водянні лілії вздовж берегів, і шелест очерету. За невідповідними даними, у воді з цього озера міститься певна кількість йоду та срібла.

— Про це ми не раз розмовляли з одним із львівських науковців, із яким познайомилися безпосередньо на озері, — каже головний державний інспектор відділу ОВБ Волинської області Сергій Дмитрук. — Чоловік багато років під'їждив сюди важкохвору доньку. Після такого оздоровлення у дівчинки настав тривалий період ремісії хвороби. На моє глибоке переконання, Солинка є унікальною водоймою. Вода з озера надійшла лікувально-профілактичними властивостями. Солинка має карстова походження, а такі водойми призначені здебільшого для рекреаційних туристичних цілей, тобто оздоровлення людей, і аж ніяк не для промислового рибальства.

Розмови про збереження озера як острівця відпочинку почали поширюватися зі швидкістю снігової лавини, відколи один із старовижівчан заявив про свої наміри взяти водойму в оренду. Завідувач сектора землеустрою та ринку земель відділу Держгемагентства у Старовижівському районі Микола Сулева демонструє технічну документацію із землеустрою щодо складання договору оренди землі (о. Солинка) для рибогосподарських потреб на землях запасу Кримненської сільради, яку в 2005 році представив у відділ імовірний тоді орендар — ТзОВ «Олді» в особі Любомира Вегерича, що хотів орендувати об'єкт упродовж 25 років. Але відповідний договір так і не був підписаний.

Наступного року взяти водойму в оренду на 10 років виявив бажання вже Олег Астапенко, а вести всі свої справи доручив Андрієві Заяцю, потім згадувані особи від своїх намірів відмовилися.

У 2011-му сесія Волинської обласної ради прийняла рішення про надання озера Солинка терміном на 5 років тому ж таки Любомиру Вегеричу і доручила голові Старовижівської РДА в місячний термін укласти такий бажаний договір оренди, але з різних причин і цьому не судилося здійснитися.

— Протягом останніх років було прийнято чимало рішень щодо вод-

ного об'єкта, — продовжує Микола Сулева. — Так, 14 лютого 2011 року голова Старовижівської РДА видав розпорядження про погодження передачі в оренду Солинки на 15 років для рибогосподарських потреб Любомиру Вегеричу, 5 липня 2012 року — про надання в оренду цієї земельної ділянки водного фонду строком на 5 років, але договору оренди не існує і до цього дня.

Попри все, біля озера вже незаконним чином з'явилися вагончик, а біля нього — будівельні матеріали, артсвердловина, альтанки, на водоймі — пірс, що закінчується хатинкою на воді. Усе це приписують старанням батька Любомира Вегерича — Миколи Васильовича. Втім, він відхрещується од такої «власності» і пояснює, що вона дісталася синові від попереднього «орендаря». І хоч правду з цього приводу знає багато хто, зокрема й представники контролюючих органів, схоже, всі дотримуються найвигіднішої позиції, такої притаманної українцям, — «моя хата скраю».

— На сесію районної ради багато разів вносилося питання про затвердження нормативно-грошової оцінки землі (плеса озера), без якої оформити договір оренди неможливо, але мої колеги принципово не прийняли позитивного рішення, — каже депутат Старовижівської райради Іван Омельчук, — вважаючи, що така оренда принесе користь лише орендареві й аж ніяк не громаді, а задеклароване розведення риби — лише фактор, щоб отримати дозвільні документи. До того ж ми маємо випадки, коли так звані орендарі обмежують очим відпочити біля озера доступ до нього.

На превеликий жаль, схоже, таке й справді трапляється.

— Ще кілька років тому ми з мамою збирали чорниці поблизу Солинки, — розповідає житель Кримного Олександр Киць. — Попростували до води, щоб помити руки. Підійшли двоє людей і попередили, що до водойми наближатися не варто, бо вона у приватній власності, хоч я добре знав, що ніякого договору оренди на озеро немає.

— Торік на третій день Пасхи ми з товаришем не встигли зліз-

ти з мотоцикла, як до нас підійшов чоловік, який назвався орендарем Миколю Вегеричем, — додає житель Яревища Сергій Зубчик, — і почав запевняти, що озеро перебуває в приватній власності. Він сказав, що безкоштовна риболовля тут заборонена. Коли я відповів йому, що не знав про оренду, риторика незнайомця дещо пом'якшала й він пояснив, що пробив тут артсвердловину, поставив вагончик, отже, вклав кошти в розвиток власної справи, а ще попередили, що біля озера постійно чергує найманий ним працівник.

Чи це справді був Микола Вегерич, сказати важко, бо якихось документів, які підтверджують його особу, він не показав. Та, мабуть, і ніхто чужий не міг би виставляти себе господарем ситуації.

Але, можливо, все це в минулому, адже старовижівські посадовці разом із депутатами районної ради виїжджали торік до озера і намагалися розібратися в ситуації довкола фактично не орендованої водойми?

— 13 травня я поїхав на Со-

линку, щоб подивитися, що там робиться, заодно взяв із собою спінінг зловити рибику-дві, — розповідає громадський активіст Володимир Волошин. — Шойно поставив мотоцикл під деревом, як побачив одного із земляків. За словами односельчан, він нібито працює тут охоронцем, хоч сам, на мою думку, часто порушує правила рибальства. Близько біля води стояли два автомобілі: червоний «Фольксваген» і чорний джип із волинськими номерами. До мене підійшли двоє незнайомих. Із того, як вони називали один одного, зрозумів, що це Коля та Рома. Мій земляк охоче почав їм мене характеризувати, мовляв, я дуже активний і куди не слід люблять пхати свого носа. Тож Коля, незважаючи на те, що ми навіть не знайоми, дав мені потиличника, Рома його заспокоїв і почав запевняти, що озеро належить йому, що він тут днює і ночує, тобто водойма орендована. У ході розмови до нас підійшов чоловік, назвався Миколю Вегеричем...

Подальший перебіг розмови, думаю, краще не наводити, а заручитися допомогою правоохоронних органів, куди Володимир Волошин і звернувся. Хлопець спочатку зателефонував у районний відділ міліції, а наступного дня написав відповідну заяву. Ще за день дільничний оперуповноважений Ярослав Кислюк узяв у нього пояснення.

— Я прагнув лише одного: щоб усе було по-справедливості, — каже Володимир, — щоб із Миколю Вегеричем провели профілактичну роботу й він, як і обіцяв, не забороняв місцевим жителям безкоштовно купатися в озері та відпочивати біля нього. За яким принципом одним від дозволяє це робити, а іншим — ні, я не знаю. А те, що із Солинки можна мати чималий зиск, — правда, бо тут, кажуть старожили, багато глибоких ям, а в них водиться велика риба.

3 приводу останнього інциден-

ту я звернулася до самого Миколи Вегерича, бо, ймовірно, саме він має більший стосунок до справ на водоймі, ніж його син, задекларований у документах щодо оформлення оренди озера.

— Ніякого конфлікту не було, ніхто нікому не погрожував, — каже Микола Васильович. — Я просто попередили хлопця, щоб він не ставив автотранспорт ближче ніж за сто метрів до води. Чому я? Бо віднедавна є екологічним громадським інспектором (!) і хочу, щоб тут був порядок. Хто такі Коля і Рома, не знаю.

Пан Вегерич зізнався, що договору оренди на озеро Солинка не має, бідкаючись, як важко виготовити на сьогодні потрібні для цього документи, особливо паспорт водного об'єкта, й що він уже був у новопризначеного голови Старовижівської РДА Анатолія Бринчука і розмовляв з ним із приводу своєї проблеми.

То, може, чоловіка обмовляють? — Це не ті люди, які будуть зводити на когось наклеп, — каже депутат Старовижівської районної ради Іван Омельчук. — Вони пройшли Майдан і не похитнулися. Та й сенсу когось душити їм немає, бо прагнуть, щоб водойма служила людям, як це гарантовано Конституцією України, щоб доступ до неї був вільним і ніхто не приписував володіння озером собі.

Те, що Солинка не орендується, підтвердили мені й у Старовижівській районній раді. Як говорить заступник голови органу самоврядування Василь Романюк, депутати не проти оренди водойми, але прагнуть справжнього господаря, який не образить місцевих відпочивальників, дбати про зарибнення і для якого договоровазком буде закон, а не намагання видавати бажане за дійсне.

Наталія ЛЕГКА,
Старовижівський район
(фото автора)

У Любомлі затримано міліціонера, який вимагав гроші за незаконні валютні операції

Служба безпеки України продовжує роботу із протидії корупції в правоохоронних та державних органах влади і притягує до відповідальності осіб за вчинення корупційних правопорушень.

Так, за повідомленням прес-служби УСБУ у Волинській області, 21 травня співробітники УСБУ за-

тримали у Любомльському районі працівника місцевого райвідділу міліції, який систематично вимагав гроші від місцевих мешканців, що незаконно здійснюють валютні операції. За певну суму міліціонер обіцяв «валютникам» не притягувати їх до адміністративної та кримінальної відповідальності.

22 травня міліціонеру в рамках кримінального провадження слідчим прокуратури Волинської області повідомлено про підозру у вчиненні злочину, передбаченого ч. 3 ст. 368 Кримінального кодексу України. Судом обраний запобіжний захід — тримання під вартою. Триває досудове розслідування.

У Володимирі-Волинському викрито незаконну реалізацію пального

Працівники прокуратури Волині та співробітники Держфінінспекції в ході розслідування кримінального провадження за фактом незаконного збуту підакційних товарів — дизпалива та бензину — провели обшук у одного з підприємців міста Володимир-Волинського. Під час обшуку в

гаражних приміщеннях, обладнаних підприємцем для зберігання та відпуску пального, виявлено та вилучено більше 18 тонн дизельного палива та 3 тонни бензину, вартість яких становить понад 400 000 грн. Жодних документів щодо якості товарів суб'єкт господарювання не надав.